

FILM, KTERĀ DOPORUĀEUJU

ĀĀtvrtek, 27 listopad 2014

PĀ™ed šesti léty v Austrálii natoĀili jeden úĀ¼asný film, The Black Balloon, Bílá vrána. I teĀ, kdyĀ¼ tohle píš mám toho záĀ¼itku plnou hlavu. Nádherná práce, pĀ™edevším co se týĀe psychologického ztvárnĀní osobností. Ne jenom role postíĀ¼eného Charlieho, která byla skvĀle napsaná i zahraná, ale i ostatní postavy prĀmĀrné malomĀstské rodiny.

Znovu tĀhotná máma, která rodinu stmeluje v tĀ¼kých chvílích, pro kterou neexistuje ani nĀkde hluboko v mysli pocit bezmoci a odevzdanosti, otec (voják, takĀ¼e se rodina velmi Āasto stĀhuje), který sice tyto pocity obĀas zaĀ¼íval, ale snaĀ se s nimi vypoĀĀdat, ale pĀ™edevším Thomas, skoro šestnáctiletý, který má na starost staršího (asi dvacetiletého) a podstatnĀ silnĀjšího autistického bratra. Ve filmu je nadhernĀ vyliĀeno, co proĀ¼ívá dospívající který se snaĀ¼í uspĀt a nezklamat v kolektivu spoluĀ¼ákĀ. Zdá se to být nenesitelné. Jeho puberta je o poznání tĀ¼š bĀĀmĀ, neĀ¼ u jakéhokoliv z jeho vrstevníkĀ. Film Bílá vrána si s ohlednĀ autismu nebere Ā¼ádné servítky a obnaĀ¼ celé jeho "kráse". PĀ™i nĀkterých scénách mi aĀ¼ bĀhal mráz po zádech – mj. nepovedené Thomasovy narozeniny byly asi nejsilnĀjší; pĀ™i jiných jsem se neubrĀnila úsmĀvu.

Sledujeme tĀ¼ce zvladatelného autistu se zjevnou mentální retardací; coĀ¼ prý bohuĀ¼el není vĀbec výjimkou. Lehké tĀ¼ké postíĀ¼ení rozumových schopností jde s autismem ruku v ruce v 50 - 75 % pĀ™ípadĀ. Tím ale veškerý negativismus konĀí, film byl opravdu výborný, pĀ™es závaĀ¼nost tématu je v nĀm místo i pro humor a odlehĀující zábavu, pokud se k nĀmu dostanete, vĀ™ele doporuĀuju! d@niela